

عنوان مقاله:

اثر جدایش نانوذرات گرافن بر چقرومگی شکست مود I نانوکامپوزیت های پلیمری

محل انتشار:

فصلنامه علوم و فناوری کامپوزیت، دوره 10، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندها:

الهام مرادی - دانشجوی دکترا، مهندسی مکانیک، دانشگاه رازی، کرمانشاه.

محمدحسین یاس - استاد، مهندسی مکانیک، دانشگاه رازی، کرمانشاه.

افشین زین الدینی - دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه.

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین کاربردهای نانو مواد در رزین های پلیمری، دستیابی به چقرومگی شکست بالا حتی در کسرهای حجمی کم از نانوذرات پرکننده است. چنین عملکردی مربوط به انرژی آزاد شده از طریق مکانیزم های آسیب است که در مقیاس نانو رخ می دهد. در بین این مکانیزم ها جدایش سطحی نانوذره اهمیت بیشتری دارد. در کار حاضر با توجه به ساختار سلسه مراتبی نانوکامپوزیت ها، سعی شده است که با استفاده از روش چندمقیاسی اثر جدایش نانوذرات گرافن از رزین اطراف آن بر چقرومگی شکست مود اول نانوکامپوزیت پوکسی/گرافن مورد بررسی قرار گیرد. از این رو یک المان حجمی نماینده انتخاب شده است و با استفاده از داده های موجود در کارهای تجربی سایر محققین، اثر چندین پارامتر مانند مدول یانگ، کسر وزنی و ابعاد نانوگرافن مورد بررسی قرار گرفت. درنهایت مشاهده شد که چقرومگی شکست با مدول یانگ نانوکامپوزیت نسبت مستقیم دارد همچنین هر چقدر ابعاد نانوذرات بکار رفته کوچکتر باشد، بهبود در چقرومگی شکست بیشتر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

نانوذرات گرافن، چقرومگی شکست، نانوکامپوزیت، مدل چند مقیاسی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792877>

